

Nejslavnější slepec z Burkiny Faso rozdává radost a naději i v Čechách

SOLO DJA KABAKO je nevidomý a možná o to výjimečnější hudebník a básník. Narodil se v roce 1974 jako Koné Souleymane a dětství strávil na severozápadě afrického státu Burkina Faso. SOLO DJA KABAKO je uměleckým pseudonymem, který používá na hudební scéně. V současnosti patří mezi úspěšné africké zpěváky s řadou ocenění na mezinárodní úrovni.

V České republice jako patron projektu HUDBOU PROTI SLEPOTĚ organizace SVĚTLO PRO SVĚT – Light for the World, o.s. vystoupil již minulý rok. Letos zahrál se symfonickým orchestrem na koncertě SYMFONIE PRO AFRIKU v Praze. Poprvé také vystoupí na oslavách Dnů lidí dobré vůle, jako host Jiřího Pavlici a Hradišťanu.

Rozhovor proběhl v květnu 2011 v městečku Nouna ve státě Burkina Faso. Otázky zpěvákovi pokládal výkonný ředitel SVĚTLA PRO SVĚT, Filip Zoubek.

Jak jste se cítil v České republice minulý rok a co se Vám zde líbilo?

Líbilo se mi, jak mě lidé v České republice přivítali a také příjemná atmosféra, která panovala během celého mého pobytu. Velmi se mi líbila angažovanost Čechů v problematice osob se zdravotním postižením.

Co očekáváte od projektu Dny lidí dobré vůle? Slyšel jste o něm někdy?

Nikdy jsem o projektu neslyšel, ale těším se, že budu moci zahrát lidem, kteří chtějí pomáhat.

Stal jste se patronem projektu HUDBOU PROTI SLEPOTĚ organizace SVĚTLO PRO SVĚT. Proč jste se rozhodl tuto organizaci podpořit?

Připodobnil bych tuto organizaci k osobě, která může rozsvítit malý plamínek ve tmě a tím přinést naději ostatním lidem. I malé světlo svíčky se může stát sluncem, které zazáří v temnotách.

Jak byste Čechům přiblížil styl Vaší hudby?

Moje hudba má základ v Mandingue. Národ Mandingue je známou etnickou skupinou, která vyniká svými schopnostmi v hudbě a písních, které hrají při tradičních rituálech a slavnostech. Tento styl se hraje nejenom v Burkině Faso, ale také v Mali a dalších sousedních státech na západě Afriky.

Osoby s postižením to nemají lehké nikde na světě, ale Burkina Faso je zemí potýkající se s neutěšenou sociální situací a negramotností. Jak konkrétně se tady tímto lidem žije?

Lidé s postižením v Burkině Faso mají svůj vlastní život, který se neliší od života ostatních lidí. I když v jejich životě je pár těžkostí, tito lidé v sobě mají hlubokou víru. Pokud se osobám s postižením dostane patřičné podpory, mohou se jejich

životní podmínky zlepšovat. V opačném případě zůstanou postižení na ulici jako bezdomovci. Kdyby jim byla nabídnuta pomoc, nemuseli by žebrať.

Minulý rok jste mi říkal, že jste mohl skončit stejně jako tito lidé, ale zachránila Vás hudba. Co si myslíte, že je největší bariérou pro osoby s postižením ve Vaší zemi?

Myslím, že je velmi důležitá první reakce rodiny. Pokud se narodí postižené dítě, rodina má tendenci dítě někam skrýt a izolovat od zbytku společnosti. Pokud je však dítě s postižením v rodině akceptováno již od začátku a je s ním lidsky zacházeno,

je menší pravděpodobnost, že se z něho stane žebrák.

Chtěl byste něco vzkázat zdravotně postiženým lidem žijícím v České republice?

Nikdy se nevzdávejte, vždy musíte mít naději, protože to, co pochází od Boha, je dobré. Bůh nikdy neudělá lidem nic špatného. „Normální“ lidé a osoby s postižením jsou si rovni. I osoby s postižením se mohou stát známými osobnostmi, prezidenty, ministry, zkrátka kýmkoliv. Musíte jen doufat a nikdy neztrácet naději. Protože všechno, co je na tomto světě, je postaveno na naději.

Rozhovor vznikl v rámci projektu End Exclusion, který je spolufinancován Evropskou unií. Je realizován Light for the World (A), za spoluúčasti SVĚTLA PRO SVĚT (ČR), Dark&Light Blind Care (NL), DCDD (NL) a eRka (SK).

